

Per Telefax

Open Brief aan de hoofdredacteuren van de Nederlandse dag- en opiniebladen en TV nieuwsrubrieken.

Betreft: berichtgeving over kindermoorden gepleegd door eigen ouder.

Amsterdam, 07-09-2001

Geachte Hoofdredactie,

Vorige week kwamen tezelfdertijd twee gevallen in de pers van ouders die hun kind(eren) om het leven brachten of bijna hadden gebracht.

De overeenkomsten in beide gevallen waren: relatieproblemen tussen de ouders; het feit dat de politie de zaak stil had willen houden; en het feit dat het OM geen commentaar wenste te geven "in verband met de privacy van de familie".

Sinds de oprichting aanvang 2000 van de stichting SOS Papa hebben rond de vijfhonderd ouders zich bij ons gemeld met vragen om hulp en advies. Dit aantal neemt snel toe. Wat die ouders gezamenlijk kenmerkt, is hun volstrekte wanhoop. Deze heeft in alle gevallen twee oorzaken. De eerste is het directe gemis van het kind of de kinderen, de tweede is de wijze waarop de overheid om gaat met de problemen die deze kinderen en hun ouders ervaren.

Ouders - in overgrote meerderheid vaders - die door hun ex worden buitengesloten van een normale ouder-kind relatie, worden nog steeds door de Raad van de Kinderbescherming en de meerderheid van kinderrechters behandeld als ondermensen van onze samenleving. Wat zij in rechtzalen en tijdens onderzoeken meemaken tart iedere beschrijving. Velen van hen raken als gevolg daarvan niet alleen gedesillusioneerd, maar ook gedemoraliseerd. Terwijl zij als geciviliseerd mens hun hoop koesterden op een humane samenleving die de menselijke waardigheid zou eerbiedigen en hun kinderen en henzelf een zo normaal mogelijk family-life zou gunnen, worden zij door de Raad en door de kinderrechtter behandeld als paria.

Als gevolg daarvan keren zij zich af van de normen en waarden die zij nu juist trachtten te verdedigen. Zij worden door de overheid moedwillig in een isolement gedreven en ontberen iedere vorm van concrete hulp, terwijl juist zij zeer traumatische ervaringen (moeten) verwerken.

Het gaat hier om een groeiend maatschappelijk probleem. Die groei is het gevolg van de anachronistische aanpak van overheidswege. Deze doet er alles aan u daarover iedere informatie te onthouden. Zittingen van de kinderrechtter zijn niet openbaar en wat zich in die zaaltjes dagelijks afspeelt onttrekt zich in alle individuele gevallen van aanvang af aan openbare verslaggeving en beoordeling.. Ook de bemoeienis van de Raad voor de Kinderbescherming met individuen blijft voor u geheel verborgen. Terwijl voorlichters van de Raad u een modern en humaan instituut verkopen, worden in werkelijkheid burgers stelselmatig van iedere eigenwaarde beroofd om hen vervolgens via een corrupt proces van hun kinderen te ontouderen.

Concreet willen wij ingaan op de wijze waarop het OM en de politie de uitwassen van deze desastreuze omgang met de problematiek uit de pers willen houden. Het zijn namelijk vaak juist deze uitwassen die de achterliggende brede problematiek in één keer voor een breed publiek helder zouden kunnen maken. Bij die uitwassen rijzen derhalve journalistieke vragen: was in de zaak van de vader die zijn kind wurgde de Raad voor de Kinderbescherming betrokken? Was er net een zitting van de kinderrechter achter de rug? En hoe luidde het vonnis, dat zo eufemistisch met betrekking tot deze problematiek “beschikking” wordt genoemd? Wat was de rol van de Raad voor de Kinderbescherming bij de totstandkoming van dat vonnis? Welke signalen hadden de betrokken ouders en hun kinderen reeds afgegeven over de wanhoop die zich van hen meester maakte naarmate zij afhankelijker werden van de desastreuze aanpak die het ministerie van Justitie in deze kwesties volgt?

Op deze vragen krijgt niemand nu enig antwoord. Eigenlijk had u zelfs helemaal niet mogen weten wat heeft plaats gevonden, zo meent de politie-woordvoerder. En wat de achtergronden zijn, dat gaat u ook volgens de voorlichter van het OM niets aan. “Het OM waakt immers over de privacy van de familie?”. U zou deze privacy schenden door nader over de achtergronden van het misdrijf te berichten.

Wij willen u dringend vragen hier geen genoeg meer mee te nemen. Onze samenleving heeft geen baat bij zulke doofpotten. De pers is er niet om ernstige maatschappelijke problemen te helpen maskeren, maar om die bloot te leggen.

Het ministerie van Justitie is, als het om dit type misdrijven tegen kinderen gaat, niet alleen opsporingsinstantie maar ook uitlokker. Het is namelijk datzelfde ministerie van Justitie dat moedwillig kinderen en ouders tot wanhoop drijft, door klakkeloos een ideologie aan te hangen waarin stelselmatig kinderen en ouders onnodig maar moedwillig uit elkaar leven worden gesneden, wat flagrant in strijd is met de mensenrechten zoals bepaald in het UN Verdrag voor de Rechten van het Kind en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Een aantal jaren geleden is u wijs gemaakt dat berichtgeving over infanticide meer infanticide uitlokt. U is daarom gevraagd zeer terughoudend te zijn met uw berichtgeving daarover.

Wij zijn van mening dat dit verzoek om terughoudendheid berust op een drogredenering. Hoe meer en hoe beter u namelijk uw journalistieke taak vervult, hoe eerder duidelijk zal worden dat een grondige herziening van wetgeving en rechtshandhaving op het terrein van het hedendaags familierecht werkelijk dringend noodzakelijk is. Door duiding te geven aan de feiten en achtergronden die ten grondslag liggen aan de uitwassen, bereikt de journalistiek meer dan het welwillend openstellen van vele opiniepagina's: politiek en publiek raken nu eenmaal sneller doordrongen van een problematiek zodra werkelijke rampen worden ontleed naar hun oorsprong. Nu echter worden alle rampen in de familiesfeer door politie, OM en pers gezamenlijk zoveel mogelijk afgedekt. Dat zal uiteindelijk niet tot minder moorden van tot waanzin gedreven ouders op hun kinderen leiden, maar tot méér.

Wij willen u daarom verzoeken jegens de overheid geen terughoudendheid meer te betrachten. Wij zijn uiteraard bereid in een gesprek onze ervaringen toe te lichten met de vele ouders die, louter door een verbreking van de onderlinge ouderrelatie, samen met hun kinderen in de justitionele gehaktmolen van de “kinderbescherming” terecht zijn gekomen. Wij kunnen op basis daarvan stellen dat de Staat zelve ronduit medeplichtig is aan wanhoopsdaden, door individuele ouders jegens hun kinderen begaan.

Wie immers eenmaal in die molen tot de ondermens van onze rechtstaat is veroordeeld, zal de neiging hebben vervolgens als zodanig te handelen. Wij zijn de laatsten om dit goed te praten maar de eersten die de causaliteit tussen één en ander herkennen.

De betekenis van de media voor het losweken van een op het terrein van het familierecht verstarde overheid is cruciaal, zoals de media in het verleden bij iedere maatschappelijke en politieke hervorming een doorslaggevende functie hebben vervuld.

Die betekenis begint bij de weigering genoeg te nemen met een politie die eigenlijk iedere kwestie dienaangaande uit de pers had willen houden. Die betekenis begint door het argument van “de privacy van de familie”, gehanteerd door het OM teneinde relevante informatie te weigeren, te doorzien als een vals argument. De privacy van de familie is helemaal niet in het geding. Er is een moord op een kind gepleegd door diens eigen ouder. Terwijl zo iets keer op keer gebeurt, willen zowel politie als OM voor u als journalist blijven verdoezelen wat deze ouder daartoe aanzette. *Waarom willen zij dat?*

Vertrouwend u hiermee te informeren,

D.R. Werner, vz stichting SOS Papa

P.M. Legêne – secr.

Een afschrift van deze brief is gezonden aan de Minister van Justitie, de Minister van Binnenlandse Zaken, de Tweede Kamercommissie van Justitie en de Vereniging Werkgroep Kinderrechters.

Deze open brief is ook geplaatst in de nieuws-sectie van de website www.sos-papa.com

E-mail: info@sos-papa.com

Telefoon : 020 – 675 62 09

Telefax : 084 – 884 55 81